

173 (1886). — Hansen und Sorensen in Entom. Tidskr. vol. 18, Heft 4, p. 223—240 (1897). — Haase in Zeitschr. Deutsch. geolog. Gesellsch. Jhg. 1890, p. 625—657. — Wheeler in The American Naturalist, vol. 34, n°. 407 (1900). — Börner in Zool. Anz. vol. 24, n°. 652, p. 537—555 (1901). — Börner in Verh. Deutsch. Zool. Gesellsch. 1902, p. 214—215.

Minstens even merkwaardige puzzles zijn de 1,25—3,75 mm. groote *Opilionacarus*, waarvan reeds drie soorten bekend zijn. Reeds aan den naam hoort ge, dat we hier te doen hebben met een lang gezochte «missing link» tusschen *Opilioniden* en *Acari*! Zij werden gevonden in Algiers, in Sicilië en in Zuid-Arabië. Literatuur: C. With in Comptes rendus du Congrès des Naturalistes et Médecins du Nord. Section VI, p. 4. Helsingfors 1904. — C. J. With in Videnskabs Meddelelser fra den Naturh. Foren. I Kjöbenhavn, 1904, p. 137—192.

Entomologen! Er is nog heel wat in de schuilhoekjes van onzen aardbol verborgen, wat uit een natuurhistorisch oogpunt vrij wat merkwaardiger is dan *Dinomys*, *Notoryctes* en *Okapia*!

A. C. OUDEMANS.

Eene imago van *Smerinthus populi* L. uit eene aangestoken rups.

Het vorige jaar vond ik eene rups van *Sm. populi* L., die op de bovenzijde van eene der voorste ringen, rechts van het ruggevat, het bewijs droeg van infectie door een parasiet. Daar ik den parasiet wilde kweeken, verzorgde ik de pop van deze rups op de gewone wijze, doch verkreeg op 6 Juni j.l. in plaats van den parasiet den vlinder. Deze is echter op zeer eigenaardige wijze verkreupeld. Behalve kleinere afwijkingen in vleugelvorm en teekening, vertoont hij n.l. aan de rechterzijde (dus aan den geïnfecteerden kant) een achtervleugel, die aan de punt zoodanig is uitgesneden, dat ongeveer een derde van het vleugelvlak verloren is gegaan, terwijl daarentegen de voorvleugel aan den rechterkant

sterker is ontwikkeld en den linkervoorvleugel duidelijk zichtbaar in lengte overtreft.

Een dergelijk geval was mij bij het kweken van vlinders nog niet voorgekomen.

P. HAVERHORST.

Nachtdieren onder de Sluipwespen.

Door Dr. Speiser wordt hierover in het Tijdschrift « Insekten-Börse XXI p. 219 » o. a. het volgende gezegd:

Het heeft in den laatsten tijd de aandacht getrokken, dat sommige soorten van sluipwespen bijzonder groote oogen bezitten, en dat de kleur van het lichaam dan gewoonlijk bruingeel is. Zij behooren niet alle tot dezelfde systematische groep, meestal tot de *Ophioninae* (vooral *Ophion* en *Paniscus*), maar ook tot de genera *Perilissus* en *Mesoleius* der *Triphoninae*. Ook eenige Braconiden sluiten zich hierbij aan. Prof. Krieger te Leipzig is, na onderzoek dezer wespen, tot het besluit gekomen, « dass sie wohl alle an eine nächtliche Lebensweise besonders angepasst seien » (Sitzungsber. Naturforsch-Gesellsch. Leipzig, 1901/2, p. 11—12), nadat exemplaren van bovengenoemde soorten door hem en anderen des nachts gevangen waren bij electrisch licht, tijdens het verzamelen van vlinders. Speiser voegt er aan toe, dat hij de sluipwespen ook meermalen op het licht van olie- of petroleumlampen zag afkomen en wijst op de bevestiging « der Kriegersche Vermutung der nächtlichen Lebensweise », door de waarnemingen van van Pelt Lechner, die *Ophion luteus* des nachts druk bezig heeft gezien met het nazoeken van planten, waarop nacht-rupsen van *Agrotis*-soorten en *Leucania lythargyria* Esp. aanwezig waren. (Tijdschr. v. Entom. XLVII, p. VII).

Door van Pelt Lechner werd dit medegedeeld op de vergadering der Ned. Entom. Ver. van 24 Januari 1904 te Utrecht, naar aanleiding van een vroeger bericht van J. Th. Oudemans (Tijdschr. v. Entom. XLVI, Versl. p. 57), die ook herhaaldelijk *Ophioninae*